

General | | Actualitzat el 16/02/2021 a les 15:38

Consells per criar sense sexisme

Elena Crespi, psicòloga, sexòloga i terapeuta de parella, ens parla de com educar les nostres criatures sense caure en els estereotips de gènere

[inicicentrareport]Video: <https://www.youtube.com/watch?v=N8j5-61pUr0>

Com n'està d'integrat i naturalitzat el **sexisme** a la nostra societat? Com podem fer-ho per educar sense sotmetre'ns als **rols de gènere**? Com podem donar un marc mental ampli i lliure a les nostres criatures, quan tot al seu voltant està orientat al **binomi masculí Vs femení**?

En aquest *#CriarTalks* parlem amb l'Elena Crespi, psicòloga i sexòloga sobre com alliberar l'educació del sexisme, i com ajudar a les criatures a trencar amb els estereotips sobre el que se suposa que és propi dels nens i el que ho és de les nenes.

Aquí teniu un resum de les preguntes que li hem fet durant l'entrevista:

[GotaVerdaPle] **Com ho podem fer per criar els nostres fills sense sexisme?**

[GotaVerdaBuit] Una de les primeres coses és llegir sobre el tema i la conscienciació personal. Ens han criat en una societat tan masclista, on hi ha tantes coses normalitzades que clar? tenim clar que educar en la violència no és correcte, les violacions, els abusos, els insults... això ho tenim clar, però hi ha moltes altres coses que fan que la nostra canalla assumeixi uns rols de gènere masculí o femení, perquè estem en aquest entorn ple d'estereotips.

Existeixen estudis sobre això. En un van fer un experiment i van vestir un bebè de rosa. Automàticament les persones que hi interaccionaven el tractaven com una nena: li parlaven més fluix, li feien més petons, i li oferien joguines més toves. Quan, al mateix bebè, el van vestir de blau la relació va passar a ser més distant, no se li feien tants petons, i se li oferien joguines més dures o fins i tot que eren per damunt de la seva edat.

Eduquem pensant que les nenes són més fràgils i que els nens perquè siguin més valents, més forts, més líders. Llegir sobre l'educació no sexista és la clau per educar de forma respectuosa.

És més preocupant el rebuig que senten els nens cap a tot el que és rosa, lila o brillant, que el fet que a les nenes els agradin aquests colors

[GotaVerdaPle] **De vegades, encara que intentem no estereotipar, acaba passant que les nenes prefereixen el rosa i els nens el blau...**

[GotaVerdaBuit] Sí clar, és que encara que a casa els ensenym una altra cosa, els nens i nenes no viuen en una bombolla. Veuen la resta del nostre món on això hi és. Mireu els dibuixos. Els de nenes tot és de color de rosa i amb tons pastel. L'entorn educa tant en el blau i rosa, que la canalla ho té claríssim.

No em preocupa tant que a les nenes els agradi el rosa, perquè també els agraden altres colors,

com que els nens sentin rebuig per tot el que és d'aquest color, o lila o brillant. Els nens, nois i homes que entrin en el terreny "femení" se'ls estigmatitza, se'ls tracta pitjor, se'ls "rebaixa" de la categoria d'"homes" i se'ls diu floreta, marieta o afeminat.

[GotaVerdaPle] **Com fer-ho quan un company d'escola desmunta tota la feina feta a casa?**

[GotaVerdaBuit] La desmuntarà només momentàniament. No passa res. El que estem fent a casa és un treball de fons. No pretenguem tenir petits o petites feministes. El que els estem oferint és donem la possibilitat d'escollir altres coses quan tinguin una ment més madura, més adolescent. Li donem l'espai de tria.

[GotaVerdaPle] **Com fugim dels estereotips que imposa la societat?**

[GotaVerdaBuit] Contrarestar-ho és molt difícil perquè és lluitar contra un monstre molt gran. S'ha de fer un treball de formigueta, assentar les bases. Hem d'estar moltes estones amb la nostra canalla. Estem en un moment vital que l'entorn ens vol treballant i no criant. Però hem de dedicar-hi el temps i aplicar-ho en els petits moments: quan veuen dibuixos, mirar què miren i comentar-ho, anar donant-los el missatge, explicar-los que el que veuen no té per què ser així.

A les nenes sempre se les vigila més, es va més amb compte amb què veuen, se les tracta de més fràgils, quan de fràgils no en tenim res! Som les supervivents del masclisme. En canvi als nois se'ls pressuposa més forts, quan no té per què ser així.

[GotaVerdaPle] **Com podem ajudar al nostre fill a entendre els privilegis que té com a noi, i des de quina edat?**

[GotaVerdaBuit] Des de sempre! No cal alligonar-los sobre com de masclista és el món, sinó que podem fer-ho de forma educativa, posant de manifest el sexisme que veiem, per exemple en els dibuixos, o qüestionant per què una cosa és, suposadament, "de nenes".

I quan són més grans els pots fer parar atenció en coses: "t'hi fixes que a les sèries, a les noies sempre les han d'ajudar?", etc. O quan escolten segons quin tipus de música, reggaeton, per exemple, que n'hi ha de molt sexista. Fem-los veure el sexisme que s'hi està donant per fet i oferim-los alternatives.

Quan posem en qüestió un tema educatiu, la persona interpel·lada sent qüestionada la manera com ella va educar.

[GotaVerdaPle] **Una seguidora ens comenta: "No he posat mai un vestit a la meva filla i l'àvia, pressiona per darrere i ho vol fer d'amagat. Ara la nena també ho demana, de vegades. Què puc fer?"**

[GotaVerdaBuit] El primer de tot i més important, és que ha de tenir una conversa seriosa amb aquesta àvia. Elles no entenen per què el fet de posar-li un vestit a la nena pot ser sexista. Li recomano que llegeixi articles i llibres sobre el tema, i que li passi coses per llegir a l'àvia. Són temes que no són ximpleries. Potser el millor seria pactar que li pugui posar algun vestit de tant en tant, més que no pas que ho faci d'amagat, que llavors ho convertim en un tabú.

L'altra cosa és que la nena veu que altres nenes amb vestits i també en vol, és normal. No passa absolutament res. De fet jo preferiria poder posar vestits als nostres nens sense que

passés absolutament res, més que no pas deixar de posar vestits a les nenes.

[GotaVerdaPle] **En això hi ha una manca de referents masculins?**

[GotaVerdaBuit] Si totalment, fan falta nois que trenquin amb aquest tipus d'estereotips. Alguns artistes ja comencen a sortir amb les ungles pintades, els cabells llargs, o es depilen, i de mica en mica ho normalitzen. S'ha de trencar amb l'estereotip de que això és cosa de nenes.

[GotaVerdaPle] **I com gestionem els entorns familiars no controlats?**

[GotaVerdaBuit] Hem d'aprendre a tenir una gran reserva de paciència perquè és impossible que les nostres famílies ho vegin igual que nosaltres. I posar la conversa damunt la taula, de tant en tant.

També és important tallar-ho quan passin coses. Per exemple si un avi o una àvia diu "no ploris que sembles una nena", s'ha de plantejar: què té de dolent ser una nena? I què té de dolent plorar?

És important que anem en sintonia com a parella, i potser és millor que cada un de la parella parli amb la seva part de la família. Sembla estrany seure i parlar d'aquests temes, però el cert és que són molt importants. A més, cal pensar que quan qüestionem un tema educatiu, la persona interpel·lada se sent qüestionat el mètode, la manera que ella va utilitzar per educar.

[GotaVerdaPle] **Una altra seguidora ens comenta que el seu fill i la seva filla dormen junts a la mateixa habitació, i ens demana si això pot ser un problema.**

[GotaVerdaBuit] No passa absolutament res. Ara, cal saber que pot ser que un dia se'ls trobi mirant-se o fins i tot tocant-se, per la confiança i la curiositat que desperta l'altre. Si passa això, cal estar preparat, demanar-los si tot va bé, si estan descobrint coses? I marxar. Forma part del descobriment de l'altre i tot i que és un tema delicat.

[GotaVerdaPle] **Per carnaval hem tornat a veure molts estereotips amb les disfresses: princeses i fades vs superherois**

[GotaVerdaBuit] Entenc la preocupació, però no passa res. No podem fer culpables les criatures d'una lluita que no saben ni d'on ve. El que sí que podem és proposar-los alternatives, incloure'n algunes que els poden semblar diferents. Per exemple, al nostre fill, si vol anar de superheroï perfecte, però li podem dir que, de la seva talla, també hi ha disfressa de Frozen, de mico, o d'unicorn. De gran ell recordarà que els seus pares li deien amb naturalitat que podia disfressar-se de princesa si volia.

[GotaVerdaPle] **Què és la Masculinitat hegemònica tòxica?**

[GotaVerdaBuit] Thaïs Gutiérrez va treure un llibre, "Ni forts ni valents", on parla d'un estudi que enumera els 7 ítems que defineixen aquesta masculinitat hegemònica tòxica: ser autosuficient, fort, atractiu, ser heterosexual i menysprear l'homosexualitat, ser hipersexual, agressiu i controlador.

[GotaVerdaBuit] Recomanem també el llibre d'Antonio José Rodríguez "La nueva masculinidad de siempre"

[GotaVerdaPle] **I per saber si una sèrie és o no sexista, feu-li passar el Test de Bechdel:**

[GotaVerdaBuit] Si té 2 personatges femenins que parlin entre elles, que aquests 2 personatges tinguin nom i que els temes de conversa no siguin entorn un home. Si compleix aquests tres requisits podem considerar-ho no sexista. El primer pas és adonar-nos que el sexisme el tenim per tot arreu.

[info] Segueix a l'Elena Crespi a les seves xarxes[/info]
[ficentrareport]
[enquestaregistre]